

Gods werk in heden en toekomst (3) – De toekomst van Israël. **n.a.v. Hand. 15:14-18**

We hebben reeds stilgestaan bij het heden en bij de toekomst van de gemeente, het lichaam van Christus. We verwachten de opname van de gemeente, waarbij we opgenomen worden; de Heer tegemoet in de lucht.

Na de tijd van de gemeente gaat God verder met Zijn plan m.b.t. het volk Israël. Daarna gaat God verder met Zijn plan m.b.t. de overige volkeren. Deze indeling hebben we in het eerste deel van deze korte studie reeds bekeken. In Hand. 15 hebben gezien, dat God eerst een volk verzameld door Zijn Naam: de gemeente, het lichaam van Christus. Daarna zal de Heer wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen. Dit houdt verband met het koningschap van de Zoon van David, de Here Jezus Christus en daarmee ook het herstel van het volk Israël. In deze studie zullen we daar met name naar kijken. Omdat er heel veel over in de Bijbel staat, is het ondoenlijk om in deze studie alle Schriftplaatsen te bestuderen. In deze studie zullen we slechts een bloemlezing doen. We zullen dit doen vanuit Jes. 27. Van daaruit zullen we lijnen gaan bekijken, die te maken hebben met het herstel van het volk Israël.

Zoals we in de eerste studie hebben gezien, staat de tijd voor Israël momenteel stil. Nu “loopt” de tijd voor de gemeente, het lichaam van Christus. Wanneer de tijd van de gemeente voorbij is, gaat de tijd voor Israël weer lopen. Vanuit de profetie van Dan. 9:24-27 weten we, dat er 69 weken zijn verlopen. Nà de tijd van de gemeente zal de 70ste week verlopen, die er toe zal leiden, dat het volk Israël tot bekering komt. Binnen het christendom wordt hier heel verschillend over gedacht. Sommigen gaan er zelfs vanuit, dat er voor Israël geen toekomst meer is. In de Bijbel is geen gegronde reden voor de zogenaamde “vervangings-theorie”, die leert, dat er geen toekomst is voor Israël, omdat de gemeente/kerk er voor in de plaats gekomen is. Daarmee wordt het herstel van Israël ontkend. God zij dank, dat er voor ons (de gemeente), voor Israël en daarna ook voor de overige volkeren een toekomst is; op grond van geloof.

Jes. 27

Jes. 27:6:

“In het toekomstige zal Jakob wortelen schieten, Israël zal bloeien en groeien; en zij zullen de wereld met inkomsten vervullen.”

Hier wordt nadrukkelijk gezegd, dat in de toekomst (in het toekomstige) Jakob zal wortel schieten. Dit geeft het begin van de groei weer. Als een plantje wortels heeft, kan het gaan groeien en bloeien. Dit voorbeeld wordt m.b.t. Israël toegepast. Dit is een omschrijving voor de herleving van Israël. Wij, als leden van het lichaam van Christus, zijn in Hem levend gemaakt en wij kunnen vervolgens gaan groeien in Hem. In de toekomst zal dit ook voor het volk Israël een realiteit worden; op grond van geloof uiteraard. Wanneer zij in geloof de Naam des HEEREN zal aanroepen, zal zij eveneens tot leven komen. Dit geldt voor iedere Israëliet, die wedergeboren wordt.

Wanneer “het toekomstige” zal zijn, zullen we in het vervolg van deze studie bekijken. Jesaja leefde zo’n 600-700 jaar voor de komst van de Here Jezus Christus. Sommigen gaan er daarom vanuit, dat deze profetie reeds vervuld is. Dat is echter niet het geval. Deze profetie moet nog in vervulling gaan. Voordat deze profetie in vervulling kan gaan, moeten er een aantal dingen plaatsvinden. Hiervoor gaan we naar Rom. 11.

Rom. 11:25:

“Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn.”

“Verharding” is een omschrijving voor ongeloof. Dat ongeloof geldt voor een deel van Israël. Een deel van Israël geloofde niet en heeft daarom geen deel gekregen aan de zaligheid. Er is echter wel een toekomst voor Israël, zoals in dit hoofdstuk wordt gezegd (Rom. 11:15 - hun aanneming; leven uit de doden).

Voordat dit kan plaatsvinden, dient er eerst wat te gebeuren: “totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”. Dit is een omschrijving voor de opname van de gemeente. De gemeente is het “volk”, wat in Hand. 15 genoemd wordt: “een volk door Zijn Naam” – uit de heidenen. Wanneer de gemeente voltallig is en de volheid van Christus gekomen is, zal de gemeente worden opgenomen. Daarna gaat God verder met Zijn plan m.b.t. Israël.

Rom. 11:26:

“En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.”

Nadat de volheid der heidenen zal zijn ingegaan, zal Israël “alzo” zalig worden. Hoe zal Israël zalig worden? Dat staat er achter: “gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob”. Geheel Israël zal zalig worden. Dit betekent niet, dat alle Israëlieten, die ooit geleefd hebben (en nog zullen leven), zalig zullen worden. Bij God is geen aanneming des persoons. Rom. 2:9-11:

9 Verdrukking en benauwdheid over alle ziel des mensen, die het kwade werkt, eerst van den Jood, en ook van den Griek;

10 Maar heerlijkheid, en eer, en vrede een iegelijk, die het goede werkt, eerst den Jood, en ook den Griek.

11 Want er is geen aanneming des persoons bij God.

God ziet het hart aan. Dit betekent, dat “geheel Israël” gelovig zal zijn. Dat geldt overigens voor ieder mens: wie gelooft, is behouden.

De Verlosser zal uit Sion komen. Dat is het hemelse Sion, het hemelse Jeruzalem. Wanneer Hij komt, zal Hij de goddeloosheden van Jakob afwenden. De Verlosser is uiteraard de Here Jezus Christus en Hij is nog niet uit Sion gekomen. Dit betekent, dat de goddeloosheden nog niet van Jakob zijn afgewend.

Het is belangrijk om het vers, wat hier geciteerd wordt, te lezen. Dat geeft namelijk duidelijkheid. Israël is Gods uitverkoren volk, maar dat betekent niet, dat elke individuele Israëliet behouden wordt. Het vers is geciteerd uit Jes. 59:20:

“En er zal een Verlosser **tot** Sion komen, namelijk voor hen, die zich bekeren van de overtreding in Jakob, spreekt de HEERE.”

Het zal u opvallen, dat hier niet “uit Sion” staat, maar “tot Sion”. De Heer zal uit het hemelse Sion komen en Hij zal tot het aardse Sion komen. “Sion” is een omschrijving voor Jeruzalem. Jes. 59 geeft duidelijk aan, wat de oorzaak hiervoor is: “voor hen, die zich bekeren van de overtreiding in Jakob”. De Heer zal de goddeloosheden van Jakob afwenden, maar dat geldt alleen voor degenen, die zich bekeren! Degenen, die zich bekeren, vormen “geheel Israël”, wat zalig wordt (Rom. 11:26). Er is dus een toekomst voor Israël, maar dat is alléén op grond van geloof in de Here Jezus Christus, hun Messias.

Jer. 30

Een ander Schriftgedeelte, wat hierover spreekt, is Jer. 30 en dit hoofdstuk geeft ook aan, wat eraan vooraf gaat.

Jer. 30:3-5:

3 Want zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik de gevangenis van Mijn volk, Israël en Juda, wenden zal, zegt de HEERE; en Ik zal hen wederbrengen in het land, dat Ik hun vaders gegeven heb, en zij zullen het erfelijk bezitten.

4 En dit zijn de woorden, die de HEERE gesproken heeft van Israël en van Juda.

5 Want zo zegt de HEERE: Wij horen een stem der verschrikking; er is vrees en geen vrede.

De gevangenis is een andere omschrijving voor de ballingschap onder de volkeren. Deze profetie gaat over Israël en Juda. Tot en met de regering van Salomo bestond Israël uit één volk (12 dan wel 13 stammen). Na Salomo werd het rijk in tweeën gedeeld in het noordelijke rijk (Israël) en het zuidelijke rijk (Juda).

De Heer Zelf zal Israël en Juda wederbrengen in het land, dat Hij aan de vaders tot een erfelijke bezitting gegeven heeft. Sommige christenen zien de terugkeer van joden naar Israël als het werk van God. Dat is het niet! Men propageert, dat alle joden “terug” moeten naar het beloofde land. Dat gaat echter over slechts één stam: Juda (de Joden). Déze profetie spreekt over Israël en Juda; àlle stammen!

Bovendien: wanneer we deze profetie verder lezen, is het béter, dat ze blijven waar ze zijn: buiten het land! Er komt in het land namelijk nog een tijd van grote verdrukking. Dat staat in Jer. 30:5. Er komt verschrikking en vrees en geen vrede! Wellicht kent u de tekst uit 1 Thess. 5:3:

“Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvlieden;”

Men is al jaren bezig om een soort vrede te bewerkstelligen in het Midden-Oosten. Iedere keer loopt het op niets uit. Na iedere mislukking probeert men het opnieuw op de rails te krijgen. “The roadmap to peace” wordt het genoemd. Men probeert een weg naar vrede te bereiken, maar het is een vrede zónder God. Er komt een moment, dat men in het land zal zeggen: “Het is vrede en zonder gevaar”. Wanneer men dat zal zeggen, zal er een haastig verderf over hen komen. De vrede, die men via politieke weg tot stand zal brengen, is namelijk niet de vrede, die God bedoelt. Pas wanneer iemand zijn/haar vertrouwen op de levende Heer stelt, ontvangt hij/zij Goddelijke vrede.

In Lev. 26 en Deut. 28 was aan Israël beloofd, dat de HEERE Israël vrede zou geven; wanneer ze op Hem zouden vertrouwen! Wanneer zij in geloof en vertrouwen op de HEERE zouden leven, dan zou Hij ervoor zorgen, dat geen enkele vijand haar kwaad aan zou kunnen doen. Concessies doen met buurlanden of met de Palestijnen is niet naar Gods wil. Het is wel voorzeggd in de Bijbel (want God weet alles), maar het niet naar Gods wil! Iemand ontvangt vrede van God uitsluitend op grond van geloof. Rom. 5:1:

“Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;”

De leden van de gemeente, het lichaam van Christus, hebben nu reeds vrede met God; op grond van geloof. Dit geldt in de toekomst ook voor geheel Israël. Blijvende vrede ontstaat in het Midden-Oosten niet door menselijke inspanning, noch door politiek, noch door het sluiten van een verbond, hoewel de Bijbel aankondigt, dat er wel zo'n verbond zal komen (Dan. 9:27). Het wordt door de Bijbel echter “een verbond met de dood” genoemd (Jes. 28:15,18). Er zal een verbond voor zeven jaren worden gesloten, maar in het midden van de zeven jaren zal blijken, dat het tot hun verderf zal leiden. Er komt een grote verdrukking over de huidige Joodse staat. Aan het eind van die verdrukking zullen degenen, die dan nog in leven zijn, de Naam des HEEREN aanroepen en zij zullen behouden worden. Wanneer het overblijfsel van Israël de Naam des HEEREN zal aanroepen, zal Hij op de Olijfberg verschijnen. Hij zal een vluchtweg creëren naar Azal (Zach. 14:4,5). Elders wordt deze plaats Petra of Selah genoemd. Het ligt in de tegenwoordige staat Jordanië.

Jer. 30:6,7:

6 Vraagt toch en ziet, of een manspersoon baart? Waarom zie Ik dan eens iegelijken mans handen op zijn lenden, als van een barende vrouw, en alle aangezichten veranderd in bleekheid?

7 O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.

Ook dit is een indirecte verwijzing naar 1 Thess. 5:3. Wanneer zij (degenen, die in Israël wonen) zeggen: Vrede en geen gevaar, dan zal een haastig verderf hen overkomen. Het wordt vergeleken met de weeën van een zwangere vrouw. Zij zullen het geenszins ontvlieden. Er is slechts één uitweg: tot geloof komen in de Messias van Israël: de Here Jezus Christus.

Die verdrukking wordt hier “een tijd van benauwdheid voor Jakob” genoemd. Die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet is geweest. Het woord “dag” hoeft niet op een dag van 24 uren te slaan; tenzij het erbij staat. Hier is die dag “een tijd van benauwdheid”.

Er staat een belofte achter: hij zal eruit verlost worden. “Verlossing” is er alleen op grond van geloof. Wie gelooft in het verlossingswerk van de Here Jezus Christus, is behouden voor tijd en eeuwigheid. In haar grote benauwdheid zal het overblijfsel van Israël de Naam des HEEREN aanroepen. Een ieder, die de Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden. Joël 2:32:

“En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen.”

De Heer zal de vervallen hut van David weder oprichten. Hij zal de gevangenis van Israël en Juda wenden en het gelovig overblijfsel naar het beloofde land brengen. Vóór die tijd komt er echter een tijd van benauwdheid; een tijd van verdrukking. Wij willen dat niet en God wil dat eigenlijk ook niet. Het kan echter niet anders! Wie niet horen wil, moet maar voelen. Dit geldt met name voor de huidige Joodse staat. Er bevinden zich wel gelovigen in de huidige staat Israël, maar de staat het volk als zodanig is niet gelovig.

Jer. 30:8,9:

8 Want het zal te dien dage geschieden, spreekt de HEERE der heirscharen, dat Ik zijn juk van uw hals verbreken, en uw banden verscheuren zal; en vreemden zullen zich niet meer van hem doen dienen.

9 Maar zij zullen dienen den HEERE, hun God, en hun koning David, dien Ik hun verwekken zal.

Degenen, die over Israël heersen in de toekomst, zullen door de Heer Zelf verbroken worden. Hij zal het juk, wat op hen rust, verbreken. Het gelovig overblijfsel van Israël zal de HEERE, hun God dienen; en David, hun Koning. Dan gaat Hand. 15:16 in vervulling:

“Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten.”

Dit alles houdt verband met de belofte over het zaad van David (1 Sam. 22). God heeft beloofd, dat er ook iemand uit het zaad van David voor eeuwig op de troon zal zitten. Dat kan natuurlijk alleen, wanneer iemand eeuwig leeft. Dit geldt alleen voor de Here Jezus Christus. Hij is de Zone Davids (Matth. 1:1) en het Zaad van David (Hand. 13:22,23). De Here Jezus Christus zal voor eeuwig op de troon zitten. Dan zal het gelovige volk Israël Hem dienen. De volgorde is dus:

- Schijnvrede; bewerkstelligd door menselijke inspanning
- Grote verdrukking over de huidige joodse staat
- Het aanroepen van de Naam des HEEREN, waarop Hij zal verschijnen
- Het oprichten van het koninkrijk over Israël; het herstellen van de vervallen hut van David

Jer. 30:10,11:

10 Gij dan, vrees niet, o Mijn knecht Jakob! spreekt de HEERE, ontzet u niet, Israël! want zie, Ik zal u uit verre landen verlossen, en uw zaad uit het land hunner gevangenis; en Jakob zal wederkomen, en stil en gerust zijn, en er zal niemand zijn, die hem verschrikke.

11 Want Ik ben met u, spreekt de HEERE, om u te verlossen; want Ik zal een voleinding maken met al de heidenen, waarhenen Ik u verstrooid heb; maar met u zal Ik geen voleinding maken; maar Ik zal u kastijden met mate, en u niet gans onschuldig houden.

Wanneer men de Naam des HEEREN heeft aangeroepen, zal de Heer op de Olijfberg verschijnen. Daarna zal Hij Israël uit verre landen verlossen. Hij zal het gelovige volk in het beloofde land brengen en daar zal het stil en gerust leven. Dit staat in schril contrast met de situ-

atie in de huidige Joodse staat. Men leeft in voortdurende angst in het land. Daar komt nog bij, dat het merendeel van de Joden buiten de huidige staat Israël wonen. We hebben het dan alleen over de joden; niet over alle stammen van Israël! Jer. 30:10,11 spreekt over een toekomstige tijd, wanneer geheel Israël terugverzameld zal worden en -uitsluitend op grond van geloof- naar het beloofde land zal worden gebracht; door de Heer Zelf! Dàn zal de Here Jezus Christus komen en haar Koning en haar God zijn. Dàn is de Heer met het volk, om haar te verlossen. Als je wilt, dat God met je is, dan moet je Hem in de eerste plaats kennen. Dan ben je een kind van God. Vervolgens wordt er van je verwacht, dat je Hem dient. Dit geldt ook voor Israël. Dàn komt hun Immanuël!

Ezech. 37

De herleving van Israël wordt ook in Ezech. 37 beschreven. Ezech. 37 bestaat uit twee delen. Het eerste deel gaat over het gezicht van het dal van dorre doodsbeenderen.

Ezech. 37:9-14

9 En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden.

10 En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.

11 Toen zeide Hij tot mij: Mensenkind! deze beenderen zijn het ganse huis Israëls; ziet, zij zeggen: Onze beenderen zijn verdord, en onze verwachting is verloren, wij zijn afgesneden.

12 Daarom, profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal uw graven openen, en zal ulieden uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het land Israëls.

13 En gij zult weten, dat Ik de HEERE ben, als Ik uw graven zal hebben geopend, en als Ik u uit uw graven zal hebben doen opkomen, o Mijn volk!

14 En Ik zal Mijn Geest in u geven, en gij zult leven, en Ik zal u in uw land zetten; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, dit gesproken en gedaan heb, spreekt de HEERE.

Ezechiël krijgt de opdracht om over die beenderen te profeteren. Er zouden zenuwen en vlees op komen. Er zou een huid overheen komen. Er zou geest in die doodsbeenderen komen, waardoor ze tot leven zouden komen. Ezechiël profeteert, zoals de HEERE hem had bevolen, maar er kwam geen geest in hen (Ezech. 37:1-8).

Het Hebreeuwse woord voor “geest” is “ruach”, wat ook met “adem” vertaald wordt. Geest is een beeld van adem, van leven. Wanneer iemand de laatste adem uitblaast, is hij gestorven. Hier komt een lichaam, maar zonder geest. Het is een dood lichaam. Matth. 24:28:

“Want alwaar **het dode lichaam** zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden.”

“Arenden” zijn hier een omschrijving van de vijanden van de joden gedurende de tweede helft van de 70^{ste} week. Het slaat op de vervolgers van het volk, wat dån in de staat leeft.

Het eerste deel van Ezech. 37 is een omschrijving van het tot stand komen van een joodse staat (in 1948 van onze jaartelling). Het is echter een staat zonder Geest, want het is een ongelovige staat. Men leeft zonder God, zonder Messias. Het is hier door God voorzien, maar het is niet naar de wil van God. Het enige, wat van ons verlangd wordt, is geloof (Joh. 6:29).

Wanneer het overblijfsel de Naam des HEEREN zal aanroepen, komt de verandering. Vervolgens moet Ezechiël namelijk opnieuw profeteren. In tweede instantie komt er wel Geest in. Dit wijst op de wedergeboorte van Israël.

Eerst komt er een dood lichaam tot stand. De Geest komt, waardoor het tot leven komt. Dit “levend worden” wordt ook in Hos. 6:1-2 aangekondigd:

1 Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden.

2 Hij zal ons na twee dagen **levend maken**; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht **leven**.

Na twee dagen zal geheel Israël (niet alleen de joden) levend gemaakt worden. Deze twee dagen dienen we te verbinden met 2 Petr. 3:8:

“Doch deze ene zaak zij u niet onbekend, geliefden, dat een dag bij den Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als een dag.”

De twee dagen uit Hos. 6 zijn profetische dagen van elk duizend jaren. Na tweeduizend jaren (van 360 dagen) zal Israël tot leven komen. In Ezech. 37:10,11 werd dat ook gezegd. Het zal een gans groot heir zijn; uit het ganse huis Israëls. De Heer zal de graven openen en een gelovig Israël zal daaruit opstaan. “Uit de doden opstaan” is een omschrijving voor “wederom geboren worden”. Zoals wij wedergeboren zijn (opgestaan uit de doden; Rom. 6:4,5) tot een levende hoop (Hebr. 1:3), zo zal dat in de toekomst ook met Israël gebeuren. Uit de dood komt het volk tot leven. Dàn is het “Mijn volk”. Dat komt, omdat de Heer Zijn Geest in hen heeft uitgestort (Ezech. 37:14). Vanuit Joël 2 weten we wanneer dit zal gebeuren.

Joël 2:28-32:

28 En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien;

29 Ja, ook over de dienstknechten, en over de dienstmaagden, zal Ik in die dagen Mijn Geest uitgieten.

30 En Ik zal wondertekenen geven in den hemel en op de aarde: bloed, en vuur, en rookpilaren.

31 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komt.

32 En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen.

Het uitstorten van de Geest wordt hier in verband gebracht met de komst van de dag des HEEREN. De dag des HEEREN is niet de zondag, maar het is vooral een omschrijving voor het oordeel, wat over de overige volkeren zal komen; nadat Israël tot geloof is gekomen. De kenmerken van het begin van de dag des HEEREN zijn: de zon zal verduisterd worden en de maan geeft geen schijnsel of wordt rood als bloed. Soms worden ook de sterren erbij genoemd, die hun glans intrekken of op de aarde vallen (kortom: de tekenen in zon, maan en sterren; Joël 2:31; Luk. 21:25). Matth. 24:29 zegt, dat deze tekenen plaatsvinden direct na de verdrukking van die dagen. De benauwdheid voor Jakob komt eerst en terstond daarna komen de tekenen in de zon, maan en sterren. In Joël 2:31 staat, dat die tekenen in zon, maan en ster-

ren aan de dag des HEEREN vooraf gaan. Bij die gelegenheid stort de Heer Zijn Geest uit in de harten van degenen, die zich bekeren.

De tekenen in zon, maan en sterren zijn nog niet geweest. Israël is nog niet wedergeboren. Dit betekent, dat deze profetieën nog niet vervuld zijn. De toekomst van Israël is afhankelijk van haar overgave aan de Here, haar God.

Israël verwacht de Messias. Toen de Here Jezus Christus van de Olijfberg ten hemel voer, werd door de twee engelen aangekondigd, dat Hij op dezelfde wijze zal terugkeren (Hand. 1:11). Die belofte staat ook in Zach. 14 beschreven. Zach. 14:1-5:

Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roef zal uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruzalem!

2 Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden.

3 En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds.

4 En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, zodat er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelven naar het zuiden.

5 Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen (want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal), en gij zult vlieden, gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, den koning van Juda; den zal de HEERE, mijn God, komen, en al de heiligen met U, o HEERE!

Deze profetie begint eveneens met een verwijzing naar de dag des HEEREN. De rest van vers één en vers twee spreken over de grote verdrukking, die over de huidige joodse staat zal komen. In vers drie vinden we een ommekeer. De Heer strijdt ineens tegen de heidenen en vóór de Joden. Dat kan alleen als die Joden tot geloof zijn gekomen.

Het overblijfsel zal de Naam des HEEREN aanroepen, waarna Hij op de Olijfberg verschijnt. Die berg splijt in tweeën, zodat er een vluchtweg ontstaat naar Azal; voor het gelovig overblijfsel. De heidenen, die het land en Jeruzalem hebben verwoest, komen om. Alle ongelovige Joden zijn omgekomen. Het gelovig overblijfsel uit Jeruzalem vlucht door de gescheurde Olijfberg. Dit betekent, dat er op dat moment geen levende ziel meer in het land is.

Wanneer de Here Jezus Christus Koning zal zijn in het land, dan zal Jeruzalem de stad van de waarheid genoemd worden (Zach. 8:3). Dan is Jeruzalem de stad van de grote Koning (Ps. 48:3). Dan is Israël een gelovig volk; alle ongelovigen zijn door de Heer geoordeeld (en dus gedood).

In het tweede deel van Ezech 37 gaat het over twee houten, die één worden.
Ezech. 37:15-28:

15 Wijders geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

16 Gij nu, mensenkind! neem u een hout, en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de kinderen Israëls, zijn metgezellen; en neem een ander hout, en schrijf daarop: Voor Jozef, het hout van Efraïm, en van het ganse huis Israëls, zijn metgezellen.

17 Doe gij ze dan naderen, het een tot het ander tot een enig hout; en zij zullen tot één worden in uw hand.

18 En wanneer de kinderen uws volks tot u zullen spreken, zeggende: Zult gij ons niet te kennen geven, wat u deze dingen zijn?

19 Zo spreek tot hen: Alzo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal het hout van Jozef, dat in Efraïms hand geweest is, en van de stammen Israëls, zijn metgezellen, nemen, en Ik zal dezelve met hem voegen tot het hout van Juda, en zal ze maken tot een enig hout; en zij zullen een worden in Mijn hand.

20 De houten nu, op dewelke gij zult geschreven hebben, zullen in uw hand zijn voor hunlieders ogen.

21 Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Ziet, Ik zal de kinderen Israëls halen uit het midden der heidenen, waarhenen zij getogen zijn, en zal ze vergaderen van rondom, en brengen hen in hun land;

22 En Ik zal ze maken tot een enig volk in het land, op de bergen Israëls; en zij zullen allen te zamen een enigen Koning tot koning hebben; en zij zullen niet meer tot twee volken zijn, noch voortaan meer in twee koninkrijken verdeeld zijn.

23 En zij zullen zich niet meer verontreinigen met hun drekgoden, en met hun verfoeisen, en met al hun overtredingen; en Ik zal ze verlossen uit al hun woonplaatsen, in dewelke zij gezondigd hebben, en zal ze reinigen; zo zullen zij Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn.

24 En Mijn Knecht David zal Koning over hen zijn; en zij zullen allen te zamen een Herder hebben; en zij zullen in Mijn rechten wandelen, en Mijn inzettingen bewaren en die doen.

25 En zij zullen wonen in het land, dat Ik Mijn knecht Jakob gegeven heb, waarin uw vaders gewoond hebben; ja, daarin zullen zij wonen, zij en hun kinderen, en hun kindskinderen tot in eeuwigheid, en Mijn Knecht David zal hunlieders Vorst zijn tot in eeuwigheid.

26 En Ik zal een verbond des vredes met hen maken, het zal een eeuwig verbond met hen zijn; en Ik zal ze inzetten en zal ze vermenigvuldigen, en Ik zal Mijn heiligdom in het midden van hen zetten tot in eeuwigheid.

27 En Mijn tabernakel zal bij hen zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.

28 En de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, Die Israël heilige, als Mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn tot in eeuwigheid.

Ezechiël moest twee houten nemen. Op het ene hout kwam te staan: “Voor Juda, en voor de kinderen Israëls, zijn metgezellen”. Dit slaat op het zuidelijke rijk. Op het andere hout kwam te staan: “Voor Jozef, het hout van Efraïm, en van het ganse huis Israëls, zijn metgezellen”. Dit slaat op het noordelijke rijk. Kortom: het gaat over de twee huizen van Israël.

Er gebeurt een wonder: de twee houten worden in de handen van Ezechiël tot één hout. De Heer geeft Zelf de uitleg van dit wonder. De stammen van Israël zijn verstrooid onder de heidenen, maar zullen daarvandaan door de Heer vergaderd worden en Hij zal ze brengen in het land. Vrijwel alle Israëlieten bevinden zich buiten het land. De Joden, die zich nog in het land bevinden, worden er door de Heer eerst uitgezet. Pas als Hij, als de goede Herder, voor hen uit gaat, zal geheel Israël (d.w.z.: allen, die uit Israël geloven) het land binnentrekken.

De Heer Zelf zal het tot één volk maken; onder één Koning. Die Koning is “Mijn Knecht David”, namelijk de Here Jezus Christus. Let wel: dit gaat over de tijd na de grote verdrukking over Israël. God doet momenteel geen werk m.b.t. Israël. De Joden, die momenteel in de staat Israël leven, zijn daar niet door God gebracht. De Heer brengt namelijk alleen een gelovig overblijfsel van Israël naar het beloofde land; uit alle stammen van Israël. Het gebeurt op Zijn tijd en op Zijn voorwaarden.

Het gelovig overblijfsel van Israël zal door de Heer Zelf als één volk naar het land gebracht worden; op de bergen Israëls. Dat ene volk zal één Koning tot Koning hebben. Nathanaël wist al Wie die Koning is. Joh. 1:50:

“Nathanaël antwoordde en zeide tot Hem: Rabbi! Gij zijt de Zoon Gods, Gij zijt de Koning Israëls.”

Dit zei hij tegen de Here Jezus. De Here Jezus Christus is de Zoon van God en de Zoon van David. Hij is die Koning. Het zal één volk zijn onder leiding van één Herder: de Here Jezus Christus. Dit is de geweldige toekomst, die Israël wacht; nadat zij door de grote verdrukking is gegaan en zich tot haar Messias bekeerd heeft.

We keren terug naar Jes. 27

We hebben gezien, dat in het toekomstige Jakob zal wortelen schieten en Israël zal bloeien en groeien. Zij zal de wereld met inkomsten vervullen. De overige gelovige volkeren zullen delen in de zegen, die Israël van de Heer ontvangt. Het koninkrijk van de Heer zal een welvaarend koninkrijk zijn; met vrede alom.

Jes. 27:7:

“Heeft Hij hem geslagen, gelijk Hij dien geslagen heeft, die hem sloeg? Is hij gedood, gelijk zijn gedoden gedood zijn geworden?”

Hier worden twee vragen gesteld. Hier vinden we de term “geslagen”, die we ook in Hos. 6:1 tegenkomen. De Heer zal het volk slaan, maar Hij zal het ook verbinden. Er staat bij, dat dit “na twee dagen” zal zijn. Op de derde dag zal het volk herleven. Hos. 6:1 begint met: “Laat ons wederkeren tot de HEERE”. Wederkeren kan ook met “bekeren” vertaald worden. Het heeft betrekking op Efraïm en Juda (Hos. 5:9-14). Het slaat allemaal op de toekomst, wanneer geheel Israël een gelovig volk zal worden.

Jes. 27:8:

“Met mate hebt Gij met hem getwist, wanneer Gij hem wegstiet; als Hij hem wegnam door Zijn harden wind, in den dag des oostenwinds.”

De Heer heeft het volk geslagen, maar het was “met mate”.

Hier wordt in beelden gesproken. De oostenwind staat voor oordeel. In bijvoorbeeld Gen. 41:6 lezen we over de aren, die door de oostenwind verzengd werden. De oostenwind bracht sprinkhanen in Egypte; de achtste plaag (Ex. 10:13). Soms wordt deze wind een wervelwind genoemd, die zeer verwoestend kan zijn. Het is een omschrijving voor de grote verdrukking.

Jes. 27:9:

“Daarom zal **daardoor** de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden, en dit is de ganse vrucht, dat Hij deszelfs zonde zal wegdoen, wanneer Hij al de stenen des altaars

maken zal als verstrooide kalkstenen, de bossen en de zonnebeelden zullen niet bestaan.”

Door die oostenwind, door dat oordeel, zal de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden. De Heer zal de zonde uit Jakob wegdoen. Daarvoor is het helaas nodig, dat er een oordeel over de huidige Joodse staat komt. Dat oordeel zal ertoe leiden, dat het overblijfsel geen kant meer uit kan. In die grote nood zullen zij de Naam des HEEREN aanroepen; de Naam, die ze heden ten dage niet eens uitspreken. Wanneer de Naam “Jehovah” in het Oude Testament staat geschreven, wordt die door de joden vervangen door andere namen, zodat ze die Naam maar niet hoeven uit te spreken. Aan het eind van de 70^{ste} week zal de nood zó hoog zijn, dat zij die Naam wel zullen uitspreken. Wie de Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden, hebben we in Joël 2:32 gelezen. Dan zal er te Jeruzalem ontkoming zijn.

Deze uitspraak is vers 9 is heel belangrijk. Door de harde oostenwind -dwars door de verdrukking heen- zal er een overblijfsel komen. Ook in onze dagen zien we vaak dit principe. Mensen roepen meestal pas tot God, wanneer zij in de problemen zitten. Wanneer men het werkelijk van de Heer verwacht, dan zal de Heer daar naar horen. Dat geldt in de toekomst ook voor Israël. Dan zal het volk verzoend worden.

Dan. 9:24-27

De term “verzoend worden” vinden we ook in die belangrijke profetie: Dan. 9. Daar vinden we ook een tijdsaanduiding bij.

Dan. 9:24-27:

24 Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid **te verzoenen**, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en den profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven.

25 Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden.

26 En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten verwoestingen.

27 En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

De uitleg van dit Schriftgedeelte vindt u beknopt op de kopie, die als bijlage bij deze studie is toegevoegd. Daniël krijgt hier van Gabriël de profetie van de zeventig jaarweken. Deze profetie gaat over het volk van Daniël en over de heilige stad. Daniël kwam uit Juda. Het gaat hier dus over Juda en over Jeruzalem, zoals ook uit vers 25 blijkt.

Er zouden zeventig weken verlopen voordat de overtreding gesloten, de zonden verzegeld en de ongerechtigheid verzoend zou worden en een eeuwige gerechtigheid zou worden aangebracht. Na die zeventig weken zijn ook het gezicht en de profeet verzegeld en is de Heiligheid

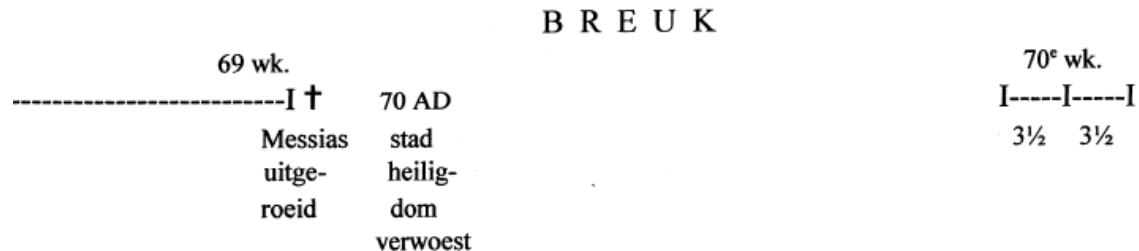
der heiligheden gezalfd. In de Bijbel werd men gezalfd tot koning of tot priester; een enkele maal tot profeet. Deze ambten zijn alle op de Here Jezus Christus van toepassing. Hij is deze Heiligheid der heiligheden. Dé Koning en Hogepriester (naar de ordening van Melchizédek) is de Here Jezus Christus.

Door de oostenwind zal de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden. Hier staat, dat dit na zeventig weken zal plaatsvinden. Een jaarweek staat voor zeven jaren. Zeventig weken beslaan dus een periode van 490 jaren. Ongerechtigheid wordt alleen verzoend op grond van geloof!

Deze zeventig weken blijken verdeeld te worden. Eerst verliepen er 7 jaarweken (49 jaar), waarin Jeruzalem gebouwd werd. Daarna verliepen 62 weken tot op de komst van de Messias. Totaal zijn dat 69 jaarweken (483 jaren). Na die totaal 69 weken zou de Messias uitgeroeid worden. De Here Jezus werd gedood. Wanneer we het nauwkeurig narekenen, komt de laatste dag van de 69^{ste} week overeen met de tocht van de Heer vanaf de Olijfberg naar Jeruzalem (Luk. 19:28-44). In de week na die tocht werd de Heer gekruisigd. Tijdens die tocht op de Olijfberg riep het volk nog: “Gezegend Hij, Die komt in de Naam des HEEREN”. Vijf dagen later riep men: “Kruisigt Hem”.

Er staat in vers 26 vertaald: “en het zal niet voor Hem zelve zijn”. Letterlijk staat er: “en Hij zal niet hebben”. Hij zou Zijn koninkrijk niet krijgen; toén niet, maar in de toekomst wel!

Er zijn 69 weken verlopen. De 70^{ste} week is nog niet aangebroken. Op de kopie is dit op pagina 2 schematisch weergegeven:



Dan. 9:26 beschrijft primair hetgeen na de 69^{ste} en vóór de 70^{ste} week plaatsvindt. De lijn van de 69 weken loopt tot op Messias, de Vorst. Na de 69 weken werd de Here Jezus, de Messias, gekruisigd (uitgeroeid). Dit is op het schema hierboven met een kruisje weergegeven. De Heer had beloften gedaan m.b.t. Zijn volk; het Oude Testament staat er vol mee. Door de dood van de Messias zou men kunnen denken, dat die beloften daardoor niet door zouden gaan. Goddank: in het toekomstige zal Israël wortel schieten, groeien en bloeien. Dat gebeurt echter niet in onze dagen. Er zit een onderbreking (breuk) tussen de 69 weken en de 70^{ste} week. In die onderbreking wordt de gemeente, het lichaam van Christus, tot stand gebracht.

Er is een onderbreking gekomen in het heilsplan van de Heer m.b.t. Zijn volk Israël. In de toekomst zal de Heer die breuk herstellen (Klaag. 2:11,13). In de tijd van die onderbreking leven wij, zoals we in Hand. 15 hebben gezien. Hand. 15:14:

“Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen door Zijn Naam.”

Dat volk, hebben we gezien, is de gemeente. Wanneer dat volk tot stand gekomen is, dan wordt de gemeente opgenomen naar de hemel (1 Thess. 4:13-18). Daarna begint de tijd voor Israël weer te lopen. Wat we op grond van de profetie van Dan. 9 moeten verwachten, is de komst van de 70^{ste} jaarweek. De aardse lijn m.b.t. Israël wordt in de toekomst dus hervat! Dat gebeurt echter pas, wanneer de volheid der heidenen is ingegaan. Dit is een andere omschrijving voor de opname van de gemeente.

In Dan. 9:27 lezen we, dat in die 70^{ste} week een verbond zal worden gesloten. Die week wordt verdeeld in twee helften van elk 3½ jaren. Die week begint met het sluiten van een verbond, waardoor men zal zeggen “Vrede, vrede en geen gevaar” (bijvoorbeeld Jer. 6:14; 8:11; Ezech. 13:10). In de helft van de week zal het verbond echter verbroken worden.

Er zijn een aantal kenmerken, waaraan dit verbond moet voldoen. Die kenmerken zijn:

1. Het verbond houdt verband met de joodse staat en met Jeruzalem. Het ging immers over “uw heilige stad en uw volk”. Er wordt al jaren gesproken over de status van Jeruzalem.
2. Het betreft een periode van één jaarweek, dus zeven jaren. We dienen wel te bedenken, dat de Bijbel rekent met jaren van 360 dagen.
3. Het derde kenmerk is “vrede”, zoals we o.a. in 1 Thess. 5:3 hebben gelezen. Wanneer zij zullen zeggen “vrede en zonder gevaar”, dan zal een haastig verderf haar overkomen. Er wordt al jaren geprobeerd een vredesakkoord te bereiken.
4. Het verbond houdt ook verband met godsdienstige zaken. In de helft van de week worden slacht- en spijsoffer verboden. Dit zijn inzetten, die bij de Joodse godsdienst thuishoren; op grond van oudtestamentische wetgeving. Volgens Dan. 8:11 wordt het gedurig offer weggenomen. Die offers houden verband met een heilige plaats (Matth. 24:15). Momenteel is de Klaagmuur de meest heilige plaats voor de Joden. Daar vlakbij staat een moskee. Er is voortdurende strijd tussen beide religies. Het is feitelijk een strijd tussen (de nazaten van) Izak en Ismaël.

In Dan. 9:27 wordt verder gesproken over een gruwelijke vleugel. De Here Jezus sprak daar ook over. Matth. 24:15-22:

- 15 Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats; (die het leest, die merke daarop!)
- 16 Dat alsdan, die in Judea zijn, vlieden op de bergen;
- 17 Die op het dak is, kome niet af, om iets uit zijn huis weg te nemen;
- 18 En die op den akker is, kere niet weder terug, om zijn klederen weg te nemen.
- 19 Maar wee den bevruchten, en den zogenden vrouwen in die dagen!
- 20 Doch bidt, dat uw vlucht niet geschiede des winters, noch op een sabbat.
- 21 Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zijn zal.
- 22 En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die dagen verkort worden.

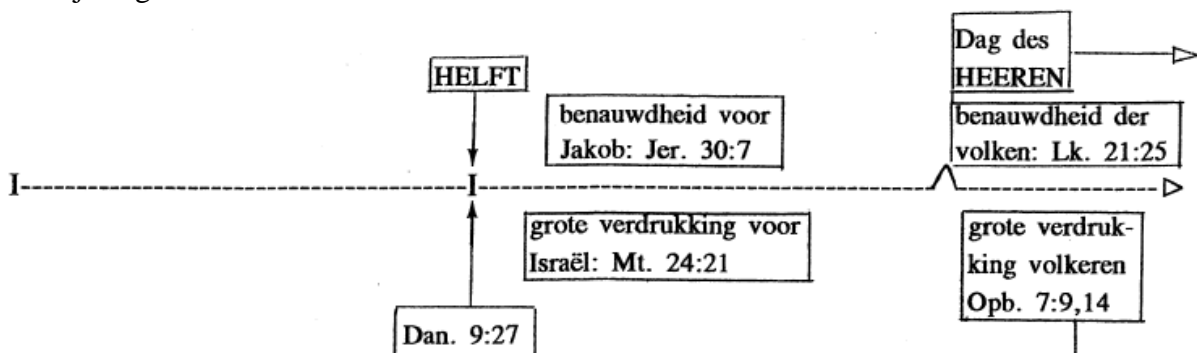
De Here Jezus omschrijft het als “de gruwel der verwoesting”. Het gaat in beide Schriftgedeelten om hetzelfde. Het beest (Openb. 13) zal een (afgods)beeld oprichten, waarvoor men zal moeten knielen. Sommigen zeggen, dat dit vervuld is in de dagen van Antiochus Epiphanes (zo’n 168 jaar voor Chr.). Hij bracht offers van varkens (onreine dieren!) in de tempel; gewijd aan Zeus. Op die manier werd de tempel ontwijd. In de dagen van Daniël moest dit nog gebeuren. De Here Jezus haalt het echter in Zijn dagen aan en verkondigt, dat het nog moet plaatsvinden. Hij waarschuwt de mensen, die dan leven. Dit sprak de Heer zo’n twee eeuwen na de ontwijding na de ontwijding van de tempel door Antiochus Epiphanes.

Wie dan in Judea is, moet met grote spoed vluchten. Het wordt gezegd tegen degenen, die in Judea zijn; niet elders in de wereld. Het gaat om de huidige Joodse staat en met name over Jeruzalem, want daar zal dat afgodsbeeld opgericht worden. In Dan. 9:27 staat, dat dit in de helft van de 70^{ste} week gebeurt. Men zal geen tijd hebben om huisraad mee te nemen o.i.d. Men moet met spoed naar de bergen vluchten; het land uit. Wee de zogenden en bevruchten in die dagen. Die zijn namelijk niet zo mobiel en kunnen niet zo snel weggelopen. Men wordt opgeroepen om te bidden, opdat die dag niet in de winter of op een sabbat valt. In de winter zijn de wegen vaak slecht begaanbaar. De sabbat is een rustdag. Dan is er geen openbaar vervoer.

Wanneer dat afgodsbeeld wordt opgericht, begint de grote verdrukking. Het is een verdrukking, zoals er nog nooit is geweest sinds het bestaan van de wereld. Die verdrukking is “de dag van de oostenwind” (Jes. 27:8) of “de dag van benauwdheid voor Jakob” (Jer. 30:7). Ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen verkort worden. Met “de uitverkorenen” worden de Joden in de staat bedoeld. Ten behoeve van hen worden die dagen verkort tot 3½ jaar (42 maanden of 1260 dagen). Wij vinden 3½ jaar een lange tijd, maar in het licht van de tijd, die na die 3½ jaar volgt, is het een korte tijd. Na de 70^{ste} week volgt namelijk nog een tijd (voordat de 1000 jaren aanbreken), waarin grote verdrukking over de overige volkeren zal komen. Die tijd wordt o.a. “de grote dag Zijns toorns” (Jes. 13:13; Openb. 6:17) of “de dag der wrake” (Jes. 61:2) genoemd. De 70^{ste} week en de duizend jaren sluiten namelijk niet naadloos op elkaar aan. Hierover zullen we het in de vierde studie hebben.

Voor de uitverkorenen wordt de grote verdrukking verkort tot 3 jaar en 6 maanden. Vanuit Jer. 30:7 weten we, dat Jakob uit die benauwdheid verlost zal worden. Die verlossing komt, doordat men de Naam des HEEREN aanroept.

Op pagina 3 van de bijlage is een overzicht gegeven van de 70^{ste} week. Daar ziet u het voorgaande schematisch weergegeven. Daarbij is bij de tweede helft van de 70^{ste} week aangegeven, dat het om de benauwdheid voor Jakob gaat (Jer. 30:7). Het gaat om de tweede 3½ jaar van de 70^{ste} week. Andere benamingen voor deze periode zijn er ook bij vermeld. De kenmerken staan erbij. Aan het eind van die periode van 3½ jaar ziet u een klein heuveltje. Dat stelt de Olijfberg voor.



De Olijfberg is de plaats, waar de Here Jezus Christus zal verschijnen, zoals uit Zach. 14:4 blijkt. Deze komst van de Heer wordt ook in Matth. 24 genoemd. Matth. 24:27-31:

27 Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van den Zoon des mensen wezen.

28 Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden.

29 En terstond na de verdrukking der dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve.

De komst van de Heer wordt hier vergeleken met de bliksem, die snel verschijnt, maar ook verwoestend kan zijn. Waar het dode lichaam is, zullen de arenden zich vergaderen. Hier wordt het dode lichaam genoemd, waarover we in Ezech. 37 hebben gelezen. In Jeremia en Klaagliederen worden de vijanden van Israël omschreven als “arenden”. In de toekomst zullen dat Gog, Magog en zijn benden zijn (Ezech. 39; omschrijving voor Rusland en haar bondgenoten).

Nà de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden, zal de maan haar schijnsel niet geven en zullen de sterren van de hemel vallen. We hebben gezien, dat de grote verdrukking voor de Joodse staat in de tweede helft van de 70^{ste} week plaatsvindt. We zijn hier aangekomen nà de grote verdrukking. Dat is dus het einde van de 70^{ste} week. Deze tekenen in zon, maan en sterren vinden terstond daarna plaats. Er zit derhalve geen tijd tussen. Vanuit Joël 2 weten we, dat op dat moment de dag des HEEREN aanbreekt. Het is de dag, waarop de Here Jezus Christus zal verschijnen ter verlossing van Zijn volk, want te dien dage zal Hij de toevlucht voor Zijn volk zijn. Gedurende deze dag zal Hij de overige volkeren oordelen. Ook uit de overige volkeren zal een overblijfsel voortkomen, zoals we in de volgende studie zullen zien.

Alsdan ... Wat nu volgt, volgt direct op “de verdrukking van die dagen”. Alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen. Hier staat, dat alle geslachten der aarde zullen wenen. Het Griekse woord, wat hier met “aarde” vertaald is, kan ook met “land” vertaald worden. Dit heeft hier de voorkeur, zoals uit Zach. 12:10 blijkt:

“Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.”

Het gaat hier over het huis van David en de inwoners van Jeruzalem. Zij zullen over Hem rouwklagen en over Hem bitterlijk kermen. Dit slaat dus niet op de gehele aarde, want aan het eind van de 70^{ste} week heeft de gehele aarde zich niet aan de Here Jezus Christus onderworpen.

Op de dag van de opstanding verdween de Here Jezus Christus in de wolken (Hand. 1:9). Bij Zijn wederkomst zal Hij op dezelfde wijze komen (Hand. 1:11) tot bevrijding van Zijn volk in het land. Deze komst vinden we hier in Matth. 24 beschreven. Het overblijfsel zal de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid (Matth. 24:30).

Wanneer Hij is wedergekeerd, zal Hij Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid. Die engelen zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, namelijk van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste ervan. Het gaat hier om de uitverkorenen uit Israël. Israël was verstrooid onder de volkeren, maar wordt dan verzameld uit die volkeren. Matth. 24:32-34:

32 En leert van den vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is.

33 Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de deur.

34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn.

Hier vinden we het uitbotten van de vijgeboom beschreven. De vijgeboom is in de Bijbel een beeld van de natie Israël (Hos. 9:10). Wanneer zijn tak teder wordt, is de zomer nabij. “Zomer” is een omschrijving voor het koninkrijk (Luk. 21:30,11). In Jes. 27 lazen we, dat Jakob weer zou wortel schieten. Hij zou weer groeien en bloeien. Ooit werd de vijgeboom door de Here Jezus vervloekt en hij verdorde (Matth. 21:18-20).

Hier in Matth. 24 kondigt de Here Jezus aan, dat er een moment zal komen, waarop de vijgeboom weer zal uitbotten en vrucht zal dragen. Dat is “na de verdrukking van dié dagen”. Dat is pas nadat de Here Jezus Christus is wedergekeerd op de Olijfberg; op grond van het feit, dat men de Naam des HEEREN heeft aangeroepen. Dan zal de Heer Zijn engelen uitzenden om de nazaten van Israël bijeen te verzamelen uit alle volkeren.

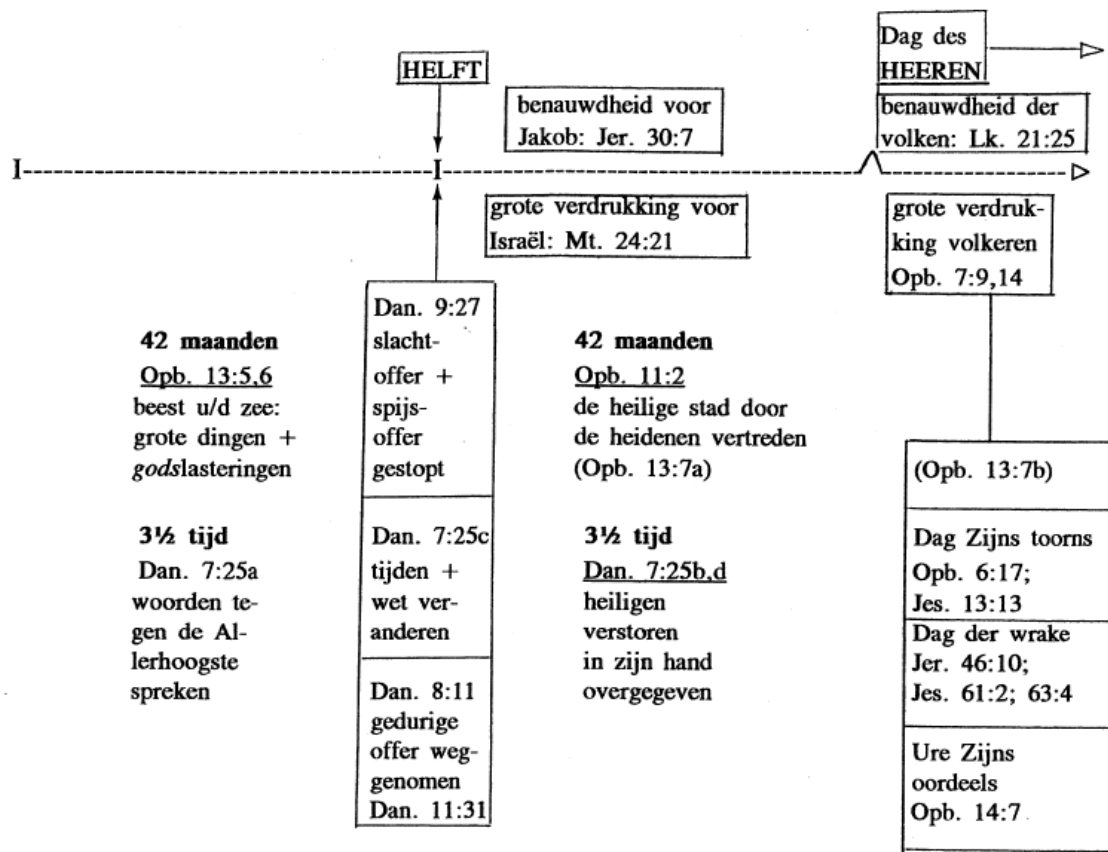
Uit Micha 2:12 weten we, dat de Heer alle Israëlieten eerst zal verzamelen in Bozra:

12 oorzeiker zal Ik u, o Jakob! gans verzamelen; voorzeiker zal Ik Israëls overblijfsel vergaderen; Ik zal het te zamen zetten als schapen van Bozra; als een kudde in het midden van haar kooi zullen zij van mensen deunen.

13 De Doorbreker zal voor hun aangezicht optrekken; zij zullen doorbreken, en door de poort gaan, en door dezelve uittrekken; en hun Koning zal voor hun aangezicht hennegaan; en de HEERE in hun spits.

Vanuit Bozra (een andere omschrijving voor Petra, Selah) zal het volk optrekken; onder leiding van haar Koning, de Doorbreker, namelijk de Here Jezus Christus, Jehovah. Het volk zal optrekken naar het land, wat haar eeuwen geleden is beloofd; op grond van geloof. Dit gebeurt allemaal na de 70^{ste} week; wanneer het volk tot geloof is gekomen. Wie weigert tot geloof te komen, komt om. Na de 70^{ste} week bestaat het volk derhalve uit louter gelovigen. Daar slaat de uitdrukking “Alzo zal geheel Israël zalig worden” op (Rom. 11:26).

Na de 70^{ste} week breekt de grote verdrukking voor de volkeren aan:



In de Bijbel zijn vele uitdrukkingen te vinden, die betrekking hebben op de grote verdrukking voor de volkeren (Openb. 7:9,14). Het is “de benauwdheid der volkeren” (Luk. 21:25), “de dag Zijns toorns (Jes. 13:13) of “de dag der wrake” (Jer. 46:10). Zie verder ook het volledige schema op de derde pagina van de bijlage. Hier zullen we in de volgende studie uitgebreider op ingaan.

De toekomst van Israël is, zoals we gezien hebben, afhankelijk van verschillende factoren (zie ook pagina vier van de bijlage):

- 1 Het eerste kenmerk is: bekering (Deut. 30:2). Op grond daarvan zal de HEERE de gevangenis wenden (Deut. 30:3). De wedergeboorte van Israël wordt gekenmerkt door het ontvangen van de Heilige Geest (o.a. Ezech. 39:29; Joël 2:28,29; Zach. 12:10).
- 2 De wederkomst van de Here Jezus Christus. Letterlijk staat er in Deut. 30:3: “... en Hij zal wederkeren en u vergaderen uit alle volken, ...”.
- 3 De HEERE Zelf zal Israël in het beloofde land brengen (Deut. 30:4,5). Het wordt door de Here Jezus Christus Zelf gedaan; niet door het Zionisme, noch door christenen, die een bepaalde liefde voor Israël hebben. We weten, dat er nog een grote verdrukking over Israël komt (wat door die christenen ontkend wordt). De laatste plaats, waar Joden zouden moeten zijn, is in de huidige staat Israël. In plaats van de Joden naar Israël brengen, dienen we hen het evangelie te brengen en te leren, Wie hun Messias is!
- 4 Het tijdstip van de terugverzameling door de Here Jezus Christus van geheel Israël wordt ook gegeven: ten dage der wolk en der duisternis (Ezech. 34:12-15). Dit is een

omschrijving voor de dag des HEEREN, die “direct na de verdrukking van die dagen” zal beginnen.

5 De Heer zal hun hart besnijden (Deut. 30:6) ... opdat gij leeft (Hos. 6:2).

Ter afsluiting van deze studie lezen we nog twee tekstgedeelten. De eerste is Jes. 27:12,13:

12 En het zal te dien dage geschieden, dat de HEERE dorsen zal, van den stroom der rivier af tot aan de rivier van Egypte; doch gijlieden zult opgelezen worden, een bij een, o gij kinderen Israëls!

13 En het zal te dien dage geschieden, dat er met een grote bazuin geblazen zal worden; dan zullen die komen, die in het land van Assur verloren zijn, en de heengedrevenen in het land van Egypte; en zij zullen den HEERE aanbidden op den heiligen berg te Jeruzalem.

Zoals u ziet, verwijzen de verzen uit Matth. 24 naar oudtestamentische profetieën. Te dien dage (namelijk wanneer de tijd van de oostenwind voorbij is en Jakob weer wortelen zal schieten en tot leven zal komen) zal de Heer de kinderen Israëls oplezen; één voor één. Het wordt hier dus vergeleken met het binnenhalen van de oogst. Het wordt vergeleken met het verzamelen van de korenaren in de schuur (het beloofde land).

Te dien dage zal met een grote bazuin geblazen worden. Dan zullen die komen, die in Assur verloren zijn. Assur is het land, waar het noordelijke rijk van Israël in ballingschap naartoe is gegaan. De heengedrevenen in het land van Egypte zullen eveneens komen. Daarheen is een deel van het zuidelijke rijk van Israël is naar Egypte gevoerd (Jer. 42 t/m 44).

De bazuin klinkt. Het is een omschrijving voor de roepstem van de HEERE: “Kom tot Mij”. Alle stammen worden uit de wereld verzameld en uiteindelijk in het beloofde land gebracht. Dit alles is in overeenstemming met Matth. 24.

Tenslotte lezen we Ezech. 36, waar eveneens de toekomst van Israël beschreven wordt. Ezech. 36:24-28:

24 Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen.

25 Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen.

26 En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven.

27 En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.

28 En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaders gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.

We vinden hier opnieuw de wedergeboorte van Israël beschreven. Vanuit Matth. 24 weten we, dat dit pas na de grote verdrukking gebeurt. Opnieuw wordt nadrukkelijk gezegd, dat de Heer Zelf ervoor zal zorgen, dat Israël wordt terugverzameld! Dan wordt Israël weer “Ammi” (Mijn volk).

Ezech. 36:29-35:

29 En Ik zal u verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal roepen tot het koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik zal geen honger op u leggen.

30 En Ik zal de vrucht van het geboomte en de inkomst des velds vermenigvuldigen; opdat gij de smaadheid des hongers niet meer ontvangt onder de heidenen.

31 Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van u zelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen.

32 Ik doe het niet om uwentwil, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israëls!

33 Alzo zegt de Heere HEERE: Ten dage, als Ik u reinigen zal van al uw ongerechtigheden, dan zal Ik de steden doen bewonen, en de eenzame plaatsen zullen bebouwd worden.

34 En het verwoeste land zal bebouwd worden, in plaats dat het een verwoesting was, voor de ogen van een ieder, die er doorging.

35 En zij zullen zeggen: Dit land, dat verwoest was, is geworden als een hof van Eden; en de eenzame, en de verwoeste en verstoorde steden zijn vast en bewoond.

Het belangrijkste vers is vers 32: “Ik doe het niet om uwentwil, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend!”. Het gaat alles om Zijn eer!

Wanneer de Here Jezus Christus het volk Israël in het beloofde land heeft gebracht, zal Hij het land zegenen. Het zal weer een land worden, vloeiende van melk en honing, zoals reeds in Deuteronomium werd beloofd. Onder de heidenen leed men honger, maar die tijd is dan definitief voorbij.

Wanneer Israël tot inkeer zal gekomen zijn, zal zij walgen van zichzelf, vanwege haar boze wegen en handelingen. Men was de HEERE vergeten en wandelde naar eigen inzichten. Dan zal Israël een wedergeboren volk zijn, wat de HEERE zal kennen. De Here Jezus Christus zal ervoor zorgen, dat het verwoeste land weer bebouwd zal worden. Het land wordt zelfs vergeleken met de hof van Eden. Hand. 15 beschreef dit als de oprichting van de vervallen hut van David. Dat is de toekomst van Israël, maar wel op Gods voorwaarden! Er wacht Israël dus nog een geweldige toekomst.

Het mooie is, dat wij, de leden van het lichaam van Christus, in die toekomst van Israël een belangrijke rol spelen. We zijn als Zijn lichaam namelijk betrokken in het werk, wat Hij dan doet. De Bijbel zegt in Kol. 3:4 m.b.t. de gemeente:

“Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.”

Zach. 14: omschrijft dit als volgt:

“Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen ...; dan zal de HEERE, mijn God, komen, **en al de heiligen met U**, o HEERE!”

Wanneer Christus Zich aan Israël bekendmaakt, zullen wij (die heiligen) daarbij zijn! Ons wacht dus ook een geweldige toekomst!

Bijlage:

Daniël 9:24-27: de 70 jaarweken Dan. 9:24

Zeventig weken (zevens): dagen, maar week van jaren: jaarweek: $70 \times 7 = 490$ jaren. Jaarweek: Gen. 29:27,28: Vervul de week van deze; dan zullen wij u ook die geven, voor den dienst, dien gij nog andere **zeven jaren** bij mij dienen zult. Jakob diende 2×7 jaren voor Lea en Rachel.

Lev. 25:8: Gij zult u ook tellen zeven **jaarweken**, zevenmaal zeven jaren; zodat de dagen der zeven jaarweken u negen en veertig jaren zullen zijn. 50^{ste} jaar: jubeljaar.

Bestemd over uw (Daniëls) volk: Juda (Dan. 9:7; 1:1,2) en uw heilige stad: Jeruzalem (Dan. 9:12,16).

- 1) om de overtreding te sluiten
- 2) om de zonden te verzegelen
- 3) om de ongerechtigheid te verzoenen
- 4) om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen
- 5) om het gezicht, en den profeet te verzegelen
- 6) om de heiligheid der heiligheden te zalven

Nr. 1 t/m 4: vgl. Jes. 27:9; Jes. 43:25; **Jes. 59:20** — **Rom. 11:26,27**; Klaagl. 4:22; Mi. 7:18; Hos. 2:18. Nr. 5: het profetisch gezicht verzegelen (bekrachten): vgl. Ezech. 13:16; Jes. 28:7; ook: Joël 2:28,31. Nr. 6: De Allerheiligste zalven. Hij, Die tot het volk van Daniël behoort. Herstel van het koningshuis van David te Jeruzalem en over het Joodse volk: de erfgenaam van de troon: de Messias Zelf. De Here Jezus Christus: Mark. 1:24 (de Heilige Gods); Hd. 3:14 (de Heilige en Rechtvaardige); Openb. 3:7 (de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel Davids heeft). Zalven — de Gezalfde: Hd. 4:26,27 (Jezus); Hand. 10:38.

Dan. 9:25

Vanaf: de uitgang des woord om te doen wederkeren en om Jeruzalem te bouwen. De toestemming, die Nehemia ontving, op 1^e van de maand nisan in het 20' jaar van Arthasastha (of: Artaxerxes; koning van Perzië): **Neh. 2:1,5,6**. De 70 weken begonnen te lopen op 1 nisan van het jaar 445 vóór onze jaartelling.

Tot op Messias (mashiach) de Vorst. De Messias is de Christus (= Gezalfde); Ps. 45:8 Hebr. 1:1,9: de Zoon (van God); Jes. 61:1 (Geest); 2Sa. 22:51 (Zijn gezalfde, aan David en aan zijn zaad, tot in eeuwigheid).

7 weken (= 49 jaar) en 62 weken (= 434 jaar) = 69 weken (= 483 jaar). 7 weken (49 jaren) waren nodig om Jeruzalem te herbouwen; t.t.v. de profeten: Zacharia, Haggai en Maleáchi. De volgende 62 jaarweken vielen grotendeels in periode tussen het O.T. en het N.T. Bepaalde apocriefe boeken gaan erover (o.a. de boeken der Makka-beeën).

Vorst kroonprins; troonopvolger; 69 weken tot op Messias, de Vorst: de dag, waarop de Heer naar Jeruzalem reed op een ezel ('intocht') is de 10' nisan (32 AD). "Hosanna, de Koning Israëls". De Heer weende over Jeruzalem, omdat de inwoners "deze uw dag" en "wat tot uw vrede dient" niet onderkenden (Luk. 19:41-44). Dag van de 'intocht': er waren 69 weken (= 483 jaren) voorbijgegaan.

Dan. 9:26

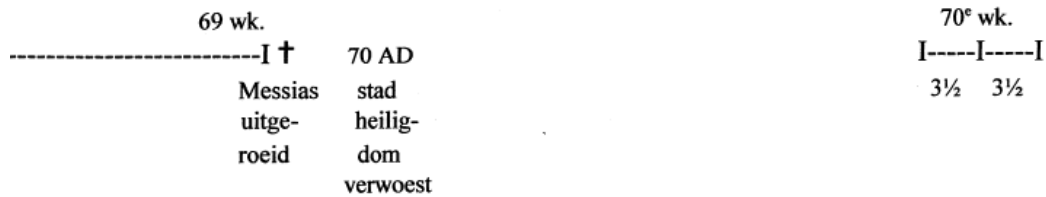
Na de 62 weken (lees: na de 69 weken, want de 7 weken gaan vooraf aan de 62 weken) zal de Messias uitgeroeid (afgesneden) worden (vgl. Jes. 53:8). De kruisiging van de Here Jezus op de 15' nisan.

Het zal niet voor Hemzelfen zijn (Joh. 1:29; 11:51,52); beter: **Hij zal niet hebben:** nl. zijn koninkrijk over Israël op aarde. Pas na 70 weken wordt de Allerheiligste gezalfd tot Koning van Israël!

Volk van een vorst: zal de stad (Jeruzalem) en het heiligdom (de tempel) verderven. 70 A.D.: tempel verbrand en Jeruzalem verwoest door de legers der Romeinen o.l.v. Titus. Matt. 23:37-39; Matt. 24:2; Luk. 19:41-44; Luk. 21:20-24: Jeruzalem door legers omsingeld. Luk. 21:22 verwijst naar Dan. 9:26. Beschrijving van de verwoesting van Jeruzalem in 70 A.D is gedaan door Flavius Josephus. Overstromende vloed: grote legermacht (Dan. 11:10,26,40). Deze verwoesting valt tussen de 69C en 70' jaarweek. Dus: een breuk of onderbreking in de tijdrekening.

Dan. 9:26 beschrijft primair hetgeen na de 69' jaarweek en vóór 70^{ste} jaarweek plaatsvindt.

B R E U K



Dan. 9:27

Verbond versterken met velen (z de regering van de joodse staat: de verlaters van het heilige verbond (Dan. 11:30,32). Wel velen, maar niet allen.

Vorst (toekomstig: het beest uit de zee: Openb. 13, de 'koning van Babel'): een verbond versterken z bekrachtigen (geldigheid d.m.v. officiële ondertekening); vgl. Dan. 6:8,9,13,14.

Verbond: **één week: dit is de 70e jaarweek.** In de helft der week wordt het verbond eenzijdig verbroken door die vorst; maar een deel van de joden werkt daaraan mee: Dan. 8:23 (de afvalligen); Dan. 11:30,32.

Verbond vermeld in o.a. Jes. 8:11,12; Jes. 33:7,8; Jes. 28:14-18,22 (verbond met de dood, voorzichtig verdrag met de hel — vgl. Ezech. 13:9,10,16 (vrede, daar geen vrede is; 1Th. 5:3: vrede en geen gevaar — haastig verderf).

Kenmerk 1: m.b.t. Joodse staat + Jeruzalem. Dan. 9:24: "over uw volk en over uw heilige stad".

Besprekingen van de status van Jeruzalem, de verdeling van de hoofdstad, zijn al jaren gaande; twee staten plan (staat voor de Palestijnen naast de staat Israël).

Kenmerk 2: duur 7 jaar (één week): termijn van afspraken in dat verbond: 7 jaar (van 360 dagen).

Kenmerk 3: vrede: 1Th. 5:3 (vrede en geen gevaar (zekerheid); toch haastig verderf); Jer. 6:14; 8:11; 23:17; Ezech. 13:10. T.o. Jes. 32:17 (Gods vrede en zekerheid; na vs. 15: Geest uitgestort: Joël 2:28-32: i.v.m. de komst v/d dag des HEEREN; Ezech. 39:29).

"Peaceproces: Roadmap to peace". Jes. 33:7,8 (de boden des vredes wenen bitterlijk). Openb. 6:4 (2e zegel. Rood paard + ruiter: macht gegeven **om de vrede te nemen van de aarde** (= het land); helft v/d 70e week; gevolgd door haastig verderf: grote verdrukking). Ps. 55:21 (Hij (niet God uit vs. 20, maar de vijand) slaat zijn handen aan degenen, die vrede met Hem hadden; hij ontheiligt zijn verbond.

Kenmerk 4: godsdienstige zaken: In de helft van de week (na 3½ jaar): slachtoffer en spijsoffer doen ophouden. Religieuze rituelen als offeranden; Dan. 7:25c: de tijden en de wet veranderen; Dan. 8:11: het gedurig offer wegnemen. Afspraken voor een heilige plaats (Matt. 24:15) waar deze offeranden uitgevoerd kunnen worden: in Jeruzalem; meest heilige plek voor Joden is heden ten dage de Klaagmuur (Tempelberg, strijd met Islam: moskeeën).

De gruwelijke vleugel: schaduw, bescherming, heil en toevlucht i.v.m. een afgods(beeld). Gruwel = shigoetz: Deut. 29:17 drekgoden); 2Kon. 23:13; Jen 13:27; Jer. 16:18. Dan. 11:31 (verwoestende gruwel stellen); Dan. 12:11; Openb. 13 (beeld voor het beest uit de zee).

Matt. 24:15 Warmeer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande **in de heilige plaats;** (die het leest, die merke daarop!).

Mark. 13:14 (staande waar het niet behoort). Vs. 21: gevolg: grote verdrukking = 2^e helft 70' week).

Matt. 24:22: t.w.v. de uitverkorenen (Joden: Judea; vs. 16!) verdrukking verkort. Hun verdrukking duurt 3½ jaar (1260 dagen). Verdrukking zal daarna over de andere volkeren doorgaan (Luk. 21:25: benauwdheid der volken); Openb. 7:14 (de grote verdrukking); Jer. 25 (de drinkbeker met Gods toorn is eerst voor Juda/Jeruzalem, daarna voor de andere volkeren; als laatste zal

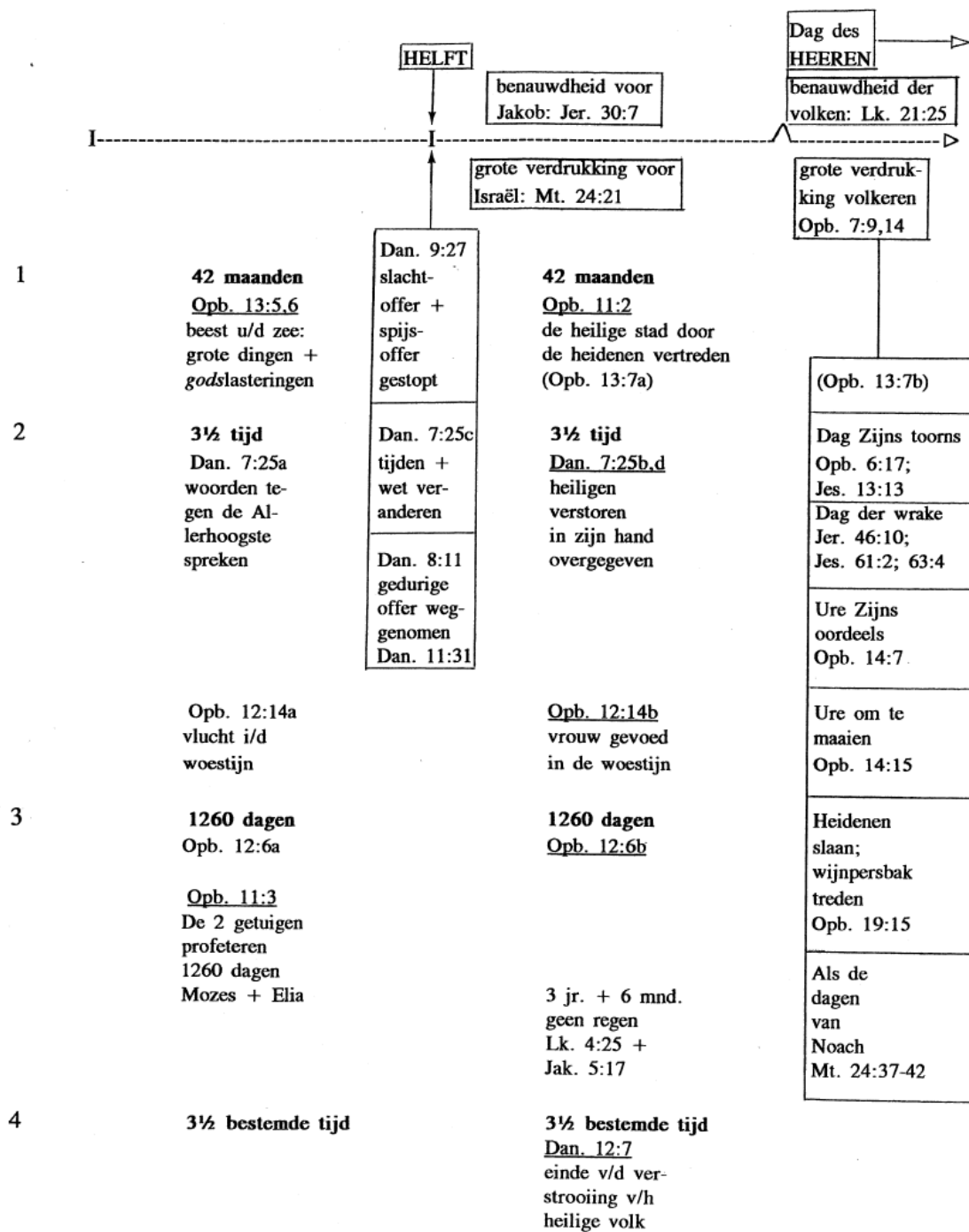
Sesach/Babel (Jer. 51:41) die drinken.

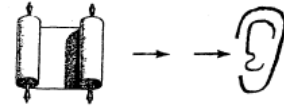
De gruwel der verwoesting is aanleiding tot verwoesting. Matt. 24:15,21: grote verdrukking. Openb.

13:14-17: niet aanbidden van het beeld van het beest uit de zee leidt tot de dood, t.t.v. grote verdrukking). Tot het voleinding toe is de verwoesting vast besloten: tot het einde van de 70e jaarweek.

DE ZEVENTIGSTE JAARWEEK

- Dan. 9:27 En hij zal velen het verbond versterken **één week**; en *in de helft der week* zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.
- Dan. 7:25 En het (hij: de kleine hoorn) zal woorden spreken tegen den Allerhoogsten (a), en het zal de heiligen der hoge *plaatsen* verstoren (b), en het zal menen de tijden en de wet te veranderen (c), en zij zullen in deszelfs hand overgegeven worden tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds (d).





De toekomst van Israël: Israëls wedergeboorte

I Dt. 30:1-10: Kenmerken m.b.t. de toekomst van Israël:

Kenmerk 1: Beking

Dt. 30:1,2,8,10: Beking van Israël tot de HEERE (m.n. onder de heidenen). Dt. 4:27-30. Joël 2:31,32: het overblijfsel van de Joden in Jeruzalem zal de Naam des HEEREN aanroepen bij de aanvang van de dag des HEEREN. Daarna:

Dt. 30:3: De HEERE zal de **gevangenis** (verstrooiing en ballingschap onder de heidenen) **wenden**: o.a. Jer. 30:3; 31:23; 33:7,11,26; Eze. 39:25 en Amos 9:14,15 → 9:11 ≈ Hd. 15:16; d.i. ná Hd. 15:14: 1e: roeping volk u/d heidenen: Gemeente; 2e: wederkeer v/d Heer (Jer. 12:15); wederopbouw van de vervallen tabernakel van David. Ontfermen: (degenen, die Hem vrezden: Ps. 103:13): o.a. Jes. 54:8,10. Micha 7:18,19.

שבות
(shevoeth)
gevangenis

Kenmerk 2: Na de wederkomst van de Heer

Dt. 30:3b,9b: Hij zal u weder vergaderen = en Hij zal wederkeren en u vergaderen.

Dt. 30:4: Mt. 24:31: Uitverkorenen van Israël vergaderd uit de vier winden.

Kenmerk 3: De HEERE zal Israël brengen in het land. Mt. 24:31 (Zijn engelen).

Dt. 30:5; niet d.m.v. het Zionisme, evenmin door christenen die vóór Israël zijn.

יהוה
Jehovah
HEERE

Kenmerk 4: Tijdstip: v.a. aanvang v/d dag des HEEREN. יום יהוה

o.a. Eze. 34:12-15: ten dage der wolk en der donkerheid: **dag des HEEREN** (Joël 2:1,2; Zef. 1:14-16) → tekenen in de zon, maan en sterren: Mt. 24:29,30. Einde 70^e week.

Kenmerk 5: Hart besnijden ≈ wedergeboorte Dt. 30:6: Hart besnijden ... opdat gij leeft (Hos. 6:2). Wedergeboorte ≈ het ontvangen van de Heilige Geest (Jh. 3:3,5; Tit. 3:5: bad der wedergeboorte en (nl.) vernieuwing des Heiligen Geestes).

רוח = ruach = Geest

II De wedergeboorte van Israël

1 Eze. 36:27 **Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u** Eze. 36:24-36
Vs. 26: nieuw hart + nieuwe geest. ≈ Eze. 11:19 (17-20).

2 Eze. 37:14 **Ik zal Mijn Geest in u geven en gij zult leven ...** Eze. 37:1-14
Hos. 6:1-3: na 2 dagen en op de 3^e dag: 2Pt. 3:8-10 (2 dagen van 1000 jaren tot op de aanvang van de dag des Heeren).

חיה = chajah = leven

3 Eze. 39:29 **Ik zal Mijn Geest over het huis Israëls uitgieten** Eze. 39:23-29

4 Joël 2:28,29 **Ik zal Mijn Geest uitgieten op alle vlees ...** Joël 2:27-32
Uw zonen, dochteren, ouden, jongelingen: gelovig Israël.
Dienstknechten + dienstmaagden: gelovigen uit de volkeren: Jes. 14:2. Bij de aanvang v/d dag des HEEREN (2:31).

5 Zach. 12:10 **De Geest der genade en der gebeden uitgestort** Zach. 12:10-14

רוח חן ותחנונים
Geest der genade en der gebeden

Zij zullen Mij (de HEERE: vs. 1) aanschouwen, Die zij doorstoken hebben Jh. 19:37 (Here Jezus aan het kruis); Opb. 1:7; Mt. 24:30.

6 Jes. 32:15 **De Geest uit de hoogte wordt uitgegoten** Jes. 32:13-20
32:15: woestijn tot vruchtbaar veld; Jes. 35:2,6; 41:18,19; 51:3.
32:18: Mijn volk: woonplaats van vrede.

7 Jes. 44:3 **Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten** Jes. 44:1-5

8 Jes. 59:21 **Mijn Geest, Die op U is en op Uw zaad** Jes. 59:19-21
59:20: Verlosser komt tot Sion voor hen die zich bekeren.

Wederkomst van de Here Jezus Christus.



רוח מִמָּרוֹם
Ruach mimarom
Geest uit de hoogte